

Nr 250.

Av herrar **Brädefors** och **Hagberg** i Luleå, *om upphävande av lagarna om kollektivavtal och om arbetsdomstol.*

De lagar om kollektivavtal och arbetsdomstol, för beskärandet av fackförningarnas rörelsefrihet, som antogs av riksdagen 1928, trots en omfattande opinion bland arbetarna däremot, är enligt arbetarnas uppfattning att betrakta som klasslagar. Utvecklingen sedan 1928 har bevisat riktigheten av benämningen »tvångslagarna» på dessa lagar. Arbetsdomstolens domar har visat att det är klasslagar och att arbetsdomstolen är ett verktyg i arbetsköparnas händer. Så är exempelvis arbetsdomstolens dom i tvisten i uppgörelsen av chaufförstrejken i Stockholm, vilken innebär att strejkbrytare, som anställdes under strejken, har företrädesrätt till arbetet före de strejkande, ett bevis för att arbetsdomstolen slår vakt om strejkbryteriet. Arbetsdomstolens reaktionära domar, exempelvis flera skadeståndsdomar mot arbetarna, dess beslut om den beryktade § 23, som arbetarna alltid bekämpat, vilken domstolen förklarar gälla, även om den inte längre finns i avtalet, visar domstolens arbetarfientliga karaktär.

Det har varit och är fortfarande ett praktiskt taget enhälligt arbetarkrav att dessa klass- och tvångslagar avskaffas. Därför föreslår undertecknade,

att riksdagen beslutar avskaffa lagarna om kollektivavtal och om arbetsdomstol av den 22 juni 1928.

Stockholm den 20 januari 1933.

J. H. Brädefors.

Hilding Hagberg.
